

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2972/2020
21.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милица Лесковац, адвокат из ..., против туженог Дома здравља “Нови Сад”, Нови Сад, кога заступа Градско јавно правобранилаштво Града Новог Сада, ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3027/19 од 30.07.2020. године, у седници већа одржаној 21.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3027/19 од 30.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 2038/2018 од 27.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог бр. .. од 15.10.2018. године о отказу уговора о раду, враћање на рад и накнаду штете у виду изгубљене зараде у износу од 70.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.12.2018. године до исплате, као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 3027/19 од 30.07.2020. године, одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужилац је изјавио ревизију због битне погрешне примене материјалног права и одлуке о трошковима поступка.

Испитијући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је лекар – специјалиста ... и био је у радном односу код туженог по уговору о раду .. од 25.02.2009. године са пратећим анексима, и то у Служби за здравствену заштиту ... у Дому здравља на ... све до 01.08.2018.године, када је премештем у Амбуланту туженог у ... . Обавештење о премештају на друго место рада упућено је тужиоцу путем мејла 27.07.2018. године и то обавештење му је медицинска сестра донела 31.07.2018. године, што је одбио. Због немогућности да евидентира своје присуство на раду дана 03.08.2017. године, тужилац се истог дана, у 7,10 часова, обратио туженом и тада је путем мејла обавештен да не постоји опција уписа присуства на старом месту рада, на ..., као и да може да потврди своје присуство у објекту у коме ради. Радно време тужиоца је било од 7,00 до 13,30 часова у првој смени, односно од 13,30 до 20,00 часова у другој смени. Тужени је 01.10.2018. године донео упозорење о постојању разлога за отказ уговора о раду тужиоцу због учињене теже повреде радне обавезе која се састоји у непоштовању радног времена, будући да из индивидуалног извештаја о присутности на раду од 10.10.2018. године које је саставни део упозорења, произлази да је тужилац у периоду 01.08.2018. године до 30.09.2018. године, закаснио 15 радних дана, да је два радна дана раније отишао са посла (20.09.2018. и 21.09.2018. године) и да три радна дана није евидентрио свој долазак и одлазак са посла (06. – 08.08.2018. године). На описани начин, тужилац је учинио повреду радне обавезе из члана 7. алинеја 17. Анекса уговора о раду од 24.10.2012. године и члана 3. Правилника туженог о евидентирању уласка – изласка запослених применом „РФ ИД“ картице. Тужилац је примио упозорење 03.10.2018. године и на исто се изјаснио не оспоравајући отказне разлоге. Решењем туженог бр. .. од 15.10.2018. године, које је исте садржине као упозорење, тужиоцу је отказан уговор о раду. У оспореном решењу, наведен је отказни разлог разлог прописан Законом о раду (чл.179. ст. 2. тач. 5.), као и повреде радне обавезе прописане Анексом уговором о раду – непоштовање радног времена, закашњење и ранији одласци са посла непрекидно 7 радних дана или са прекидима 14 радних дана у току два месеца, као и повреде утврђене наведеним Правилником туженог - непријављивање доласка на рад и одласка са рада, односно уласка и изласка из објекта приближавањем своје личне картице на одговарајући читач. Решење садржи чињенични опис повреде радних обавеза које су тужиоцу стављене на терет, навод да је тужиоцу достављено упозорење, да се на исто изјаснио и да није оправдао разлоге из упозорења, као и поуку о правном леку.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно је у нижестепеним пресудама примењено материјално право када је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се поништи као незаконито решење туженог којим му је отказан уговор о раду и тужени обавезе да тужиоца врати на рад и да му нанеди штету у висини изгубљене зараде.

Наиме, утврђено је да је тужилац својом кривицом учинио тежу повреду радне обавезе која му је оспореним решењем стављена на терет, у смислу члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду („Службени гласник РС“ 24/05...95/18), а које су прописане одредбом члана 3. Правилника туженог од 13.03.2013. године и чланом 7. алинеја 17. Анекса уговора о раду од 24.10.2012. године. У поступку је утврђено да је тужилац у периоду од 01.08.2018. године до 30.09.2018. године, на радном месту на коме је

распоређен, закаснио 15 радних дана, да је 2 дана раније отишао са посла и да 3 дана није евидентирао долазак и одлазак са посла. Пре доношења оспореног решења, тужиоцу је достављено упозорење о разлозима за отказ уговора о раду на које се изјаснио, чиме му је омогућено право на одбрану, сагласно члану 180. став 1. Закона о раду. С обзиром на наведено, побијано решење је законито и тужени није у обавези да тужиоца врати на рад и да му накнади штету у виду изгубљене зараде, применом члана 191. став 1. Закона о раду.

Супротно ревизијским наводима, правилна је оцена другостепеног суда да отказни акти (упозорење и решење о отказу) садрже чињенице и доказе путем којих се могу идентификовати повреде радне обавезе, и то у односу на време, место и начин извршења, које је послодавац навео у решењу и упозорењу, сагласно члану 180. став 2. и члану 185. Закона о раду. С обзиром да је тужилац обавештен о премештају у Амбуланту туженог у ..., које је његово место рада по уговору о раду, неприхватљив је навод тужиоца да у спорном решењу није одређено место извршења повреде радне обавезе. Такође, није од значаја ни тврдња изнета у ревизији да услед евентуалног закашњења није настала штета за послодавца, јер постојање штете није од значаја за испуњеност отказног разлога из члана 179. став 2. тачка 5. Закона о раду.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 414. став 1. ЗПП.

Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић